

- 2) Czy art. 12 dyrektywy 2006/123/WE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak art. 1 ust. 18 rozporządzenia z mocą ustawy nr 194 z dnia 30 grudnia 2009 r. przekształconego przez ustawę nr 25 z dnia 26 lutego 2010 r, w brzmieniu następnie zmienionym i uzupełnieniowym, który to umożliwia automatyczne przedłużanie będących w mocy koncesji na nadbrzeżny majątek publiczny na cele działalności turystyczno-rekreacyjnej do dnia 31 grudnia 2015 r. lub do dnia 31 grudnia 2020 r. zgodnie z art. 34k rozporządzenia z mocą ustawy nr 179 z dnia 18 października 2012 r. dodanym przez art. 1 ust. 1 ustawy nr 221 z dnia 17 grudnia 2012 r. przekształcającej rzeczony rozporządzenie z mocą ustawy?

⁽¹⁾ Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelojk Hof (Belgia)
w dniu 13 lutego 2015 r. – X/Ministerraad**

(Sprawa C-68/15)

(2015/C 146/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelojk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X.

Druga strona postępowania: Ministerraad.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 49 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, zgodnie z którym:
 - a) spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim, mające stały zakład w Belgii, podlegają opodatkowaniu, gdy postanowią wypłacić zyski nieuwzględnione w końcowym, podlegającym opodatkowaniu wyniku gospodarczym spółki, niezależnie od tego, czy zysk belgijskiego stałego zakładu odpłynął do spółki dominującej, podczas gdy spółki mające siedziby w innym państwie członkowskim posiadające belgijską spółkę zależną nie podlegają opodatkowaniu takim podatkiem, gdy postanowią wypłacić zyski nieuwzględnione w końcowym, podlegającym opodatkowaniu wyniku gospodarczym spółki, niezależnie od tego, czy spółka zależna wypłaciła dywidendy, czy też nie;
 - b) spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim, mające stały zakład w Belgii, dokonujące pełnego zatrzymania zysku jako rezerwy podlegają opodatkowaniu, gdy postanowią wypłacić zyski nieuwzględnione w końcowym, podlegającym opodatkowaniu wyniku gospodarczym spółki, podczas gdy spółki belgijskie, dokonujące pełnego zatrzymania zysku jako rezerwy takiemu opodatkowaniu nie podlegają?
2. Czy art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że z podatkiem u źródła dochodu mamy do czynienia wtedy, gdy przepis prawa krajowego przewiduje, iż podatek zostaje nałożony w przypadku wypłaty zysku przez spółkę zależną na rzecz spółki dominującej, ponieważ w tym samym okresie podatkowym zostają wypłacone dywidendy i podlegający opodatkowaniu wynik gospodarczy spółki zostaje obniżony w całości bądź w części przez odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka lub przeniesione straty podatkowe, podczas gdy na podstawie ustawodawstwa krajowego zysk nie podlegałby opodatkowaniu, gdyby pozostał w spółce zależnej i nie zostałby wypłacony na rzecz spółki dominującej?

3. Czy art. 4 ust. 3 dyrektywy 2011/96 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, zgodnie z którym podatek zostaje pobrany od wypłaty dywidendy, jeżeli uregulowanie to skutkuje tym, iż w przypadku gdyby spółka wypłaciła uzyskaną dywidendę w roku następującym po roku, w którym sama ją uzyskała, opodatkowana zostałaby część dywidendy przekraczająca próg określony w art. 4 ust. 3 dyrektywy, podczas gdy nie ma to miejsca gdy spółka ponownie wypłaca dywidendę w roku, w którym ją uzyskała?

⁽¹⁾ Dz.U. L 345, s. 8.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2014 r. w sprawie T-400/10,
Hamas/Rada, wniesione w dniu 20 lutego 2015 r. przez Radę Unii Europejskiej**

(Sprawa C-79/15 P)

(2015/C 146/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen, G. Étienne, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Hamas, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-400/10;
 - wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w odniesieniu do kwestii stanowiących przedmiot niniejszego odwołania;
- oraz
- obciążenie skarżącego w sprawie T-400/10 kosztami poniesionymi przez Radę w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona wnosząca je podnosi następujące zarzuty.

W pierwszej kolejności wnosząca odwołanie uważa, że Sąd naruszył prawo w odniesieniu do przeprowadzonej przez siebie oceny używania przez Radę swobodnie dostępnych informacji dla celów okresowego przeglądu przyjętych środków.

W drugiej kolejności wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, że naruszył on prawo, nie stwierdzając, iż decyzje właściwych władz Stanów Zjednoczonych Ameryki, po pierwsze, i Zjednoczonego Królestwa, po drugie, stanowiły wystarczającą podstawę dla umieszczenia Hamasu w wykazie.
